

117

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 maja 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1966 r. w sprawie określenia warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 8, poz. 54) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyraz „docenta” zastępuje się wyrazami „doktora habilitowanego”;
- 2) w § 2:
 - a) w pkt 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) przy ubieganiu się o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora — co najmniej pięciu pracowników z tytułami naukowymi lub ze stopniami naukowymi doktora habilitowanego albo zajmujących stanowiska docentów lub sa-

- modzielnych pracowników naukowo-badawczych, a posiadających stopień naukowy doktora”,
- b) w pkt 4 lit. b) wyraz „docenta” zastępuje się wyrazami „doktora habilitowanego”,
- c) dotychczasową treść § 2 oznacza się jako ust. 1,
- d) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty naukowo-badawcze ubiegające się o prawo nadawania stopni naukowych powinny posiadać rady naukowe o odpowiednim składzie osobowym, zapewniającym prawidłową ocenę przedkładanych im prac. Oceny składu osobowego dokonuje Główna Komisja Kwalifikacyjna przy Polskiej Akademii Nauk.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

118

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1969 r.

w sprawie nadania Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie imienia Stanisława Staszica.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nazwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie otrzymuje brzmienie: „Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 24 maja 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

119

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 5 maja 1969 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu zielarskiego.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą bezpieczeństwa i higieny pracy osób zatrudnionych w zakładach przemysłu zielarskiego, zwanych w dalszej części rozporządzenia „zakładami”, oraz osób zatrudnionych przy sprzedaży gotowych form leków ziołowych w branżowych sklepach podległych tym zakładom.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 2. 1. Przewody doprowadzające i odprowadzające parę, wodę, powietrze, kondensat oraz płynne surowce, półprodukty i produkty przy aparatach destylacyjnych, parownicach otwartych, suszarniach i innych aparatach powinny przebiegać w miejscach nie przeznaczonych na stanowiska obsługi ani drogi komunikacyjne.

2. Jeżeli przeprowadzenie przewodów w sposób określony w ust. 1 jest niemożliwe, powinny być one zainstalowane na wysokości co najmniej 2,20 m nad poziomem stano-

wisk obsługi lub dróg komunikacyjnych albo poniżej poziomu podłogi.

§ 3. Przewody wymienione w § 2 powinny być szczelne, a w razie przewodzenia substancji o wysokiej temperaturze, również zaopatrzone w izolację zabezpieczającą przed nadmiernym promieniowaniem ciepła i poparzeniem.

§ 4. 1. Kotły do gotowania syropów oraz przewody doprowadzające parę powinny być zaopatrzone w izolację zabezpieczającą przed poparzeniem i nadmiernym promieniowaniem.

2. Dopuszcza się do używania kotła bez izolacji, w razie gdy przygotowanie syropu dokonywane jest w temperaturze niższej niż 45°.

§ 5. Aparaty i urządzenia pracujące pod zwiększonym ciśnieniem lub próżnią powinny być wyposażone w sprawnie działającą aparaturę pomiarowo-kontrolną (manometry, hygrometry, termometry, wakuometry itp.).

§ 6. Aparatura pomiarowo-kontrolna powinna mieć zaznaczone na tarczach lub skalach odczytu czerwonymi kreskami dopuszczalne nadciśnienie, temperaturę, podciśnienie, wilgotność lub inne parametry.